

ber nu er vakt, blevet Gjenstand for en Efterspørgsel, som det ellers aldrig vilde have opnaaet eller i alt Fald først sent. Dertil kommer, at de, som ere eller formene sig at være mest interesserede i Spørgsmaalet, ere, som altid Tilfældet, ogsaa mest modtagelige for en saadan panisk Skræk. Det er jo naturligt, at saa maa være Tilfældet. Man har da paaberaabt sig, ved denne væsentlige Mangel paa andre Beviser, de Sagkyndiges Vidnesbyrd paa dette Omraade. Der er allerede blevet talt Noget derom, men jeg vil bede ærede Medlemmer lægge Mærke til, at de to Ting, Sagkundskab og Interesserthed, ere i sig selv to Begreber, som danne indbyrdes Modsetninger. Der, som man kunde paavise mig i nogen som helst Sag en virkelig upartisk Sagkundskab, altsaa en rent videnskabelig, uinteresseret Kjenden og Forstaaen, vilde jeg være den Første, der sluttede mig til en saadan Sagkundskab, og jeg er ogsaa overbevist om, at det ville Alle gjøre. Men Sagen er den, at Sagkyndigheden paa de allerfleste Omraader mere eller mindre er iblandet med Interesserthed, og da er det jo indlysende nok, at i samme Grad som Interessertheden er tilstede, i samme Grad mangler Sagkundskaben sit bedste Holdepunkt, nemlig Upartiskheden, det er: Evnen til at kunne se rolig paa en Sag og dømme uden Bihensyn. Nu siger man: Ja, men det er ikke det, hvorom det her dreier sig. Ganste vist, siger man, kan man ikke betragte de fremkomne Vidnesbyrd paa den Maade som Sagkyndighedens Erklæringer, at de skulde være afgjørende, men de skulle dog have den Betydning, at de paagjældende Vidnesbyrd allensfals ere Udtryk for, hvad en vis Interesse kræver, altsaa at Landbrugets Repræsentanter maatte særlig være dem, der kunde afgjøre, hvor deres Interesse laa paa dette Omraade. Ja, dersom man dermed ikke siger Andet end den rene Tautologi, er det fuldstændigt rigtigt; dersom man siger, at Landbruget som ethvert andet Erhverv selv kan sige, hvad det er, det trænger til, er det givet, men det turde dog vel være et stort Spørgsmaal, om de i et Erhverv, i en Sag mest interesserede altid ere dem, der klarest kunne sige, hvorledes de Savn, de føle, bedst blive afhjulpne. Smidbertid vil man gaa ud fra dette, maa man jo erindre om, at, ere de Udtalelser, der fra Landboforeningernes Side foreligge, afgjørende med Hensyn til Interessespørgsmaalet, saa staa de modsatte Interesser ganste med samme Berettigelse. Der foreligger for os Udtalelser fra Forbrugernes Side; og er man paa den ene Side de rette Dømmere til at bedømme sine egne Interesser, da

mener jeg ogsaa paa den anden Side, at Forbrugerne have at afgjøre Spørgsmaalet om, hvad der tjener deres Interesse. Nu sige de Herrer: Nei, det forstaa de sig ikke paa, de handle sit imod deres egen Interesse; det vilde være i deres Interesse at faae Forbud mod Blanding og Farve. — Dette vilde netop tjene Forbrugerne. Men dertil maa da svares: De Herrer staa der paa samme Maade som Vidnesbyrden fra Landbrugets Side — det gaar lige op. Men det vil jeg dog erindre om, at det netop ikke altid har været saa, at de Vidnesbyrd eller de Bevæggrunde, som henholde sig til Interessesynspunktet, have været rigtige. Hele den Frihedsrørelse, som førte til Bondefrigjørelsen i forrige Aarhundrede, har der været henvist til af forskellige ærede Medlemmer, men jeg maa da erindre om, at Modstanden mod Alt, hvad der stete i forrige Aarhundrede, stete under Paabe-raabelse af Landbrugets Interesser. Det kunde ikke gaa an at foretage denne Befrielse, fordi Følgen deraf vilde være, at Landbruget og Agerdyrkingen vilde lide, Landet vilde blive opfyldt af øde Gaarde o. s. v. Saaledes talte den Tids Repræsentanter for Landbrugets Interesser, medens paa den anden Side Kronprinds Frederik og hans Mænd sagde, at disse Argumenter holdt ikke Stik, at det tværtimod vilde blive til Fremme og til Gavn for Udviklingen af Landbruget som saadant, naar Bonden blev frigjort. Man har jo nu set, at hele Frygten i den Henseende ikke var begrundet; tværtimod er ogsaa de store Gaardes Drift kommen i ganste anderledes god Gjaenge fra det Dieblit, de bleve befriede for at drives ved Høviarbejde. Det lader jeg nu staa ved sit Værd. I alt Fald staa de for os foreliggende Erklæringer imod hinanden med Hensyn til Interesserne enten fra Forbrugernes Synspunkt eller fra Producenternes Synspunkt.

Jeg har nævnt her de mange foreliggende Adresser. Jeg skal minde om, at siden Bestænkningen er der afgivet et ikke ringe Antal nye, som jeg skal nævne. Der foreligger en med 1165 Navne understrevet Adresse fra Marstal mod Forbud af Kunstsmør. Der foreligger en Skrivelse fra Formanden for Nalborg Amts Landboforening, hvori han meddeler, at den derfra sendte Adresse mod Kunstsmør er bleven tiltraadt af ialt 5029 Familiefædre i Nalborg Amt. Der foreligger nu en Udtalelse i lignende Retning mod Kunstsmør fra Gjording og Veirup Sogne i Ribe Amt, en lignende fra Bregentved-Gisselsfeld Landboforening i samme Retning, en lignende fra Hollase Sogn, en lignende fra Røholte Sogn, en lignende fra Rongsted